

høje Ting her ovenfor som i Dag. Efter hvad jeg kender til det ærede Medlems Stilling til Ølskatten, vilde jeg tro, at der var sket en Forandring i saa Henseende. Han siger, at denne Sag har, ingenting at betyde, det er saa lidt i sig selv, at det ikke gør noget. Vi kunde godt have vedtaget dette Forslag, naar ikke den højtærede Finansminister havde staaet vakkende overfor Landstinget og sagt, at det ingen Rolle spillede. Men dette Spørgsmaal har spillet en Rolle i mange Aar fra det ærede Medlems Side, idet han nemlig altid holder saa meget paa Ølbryggerne som muligt. Der er ikke Tale om her at lægge paa Forbrugerne, og selv om saa skulde ske, skulde jeg for min Part ikke anse det for nogen stor Ulykke. Men det er sagt udtrykkelig af Fabrikterne i det andet Ting, at der ikke var Tale om, det vilde blive lagt paa Forbrugerne, da det er saa lidt, der bliver lagt paa.

Jeg kunde have Lyst til at pege paa Forholdet tidligere mellem Statskassen og Ølbryggerne. Det er det, der gør sig gældende her igen. Jeg tror, det er rimeligt at se hen til Fortiden og se, hvorledes Ølbryggerne i Virkeligheden have lukreret saa stærkt i den Henseende, at vi godt kunne lægge paa her uden at komme til at gøre denne Industri nogen som helst Skade. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sagde i en Bemærkning til det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), som jeg ellers er enig med i denne Sag, at det var en Fejltagelse, at der skulde være lagt paa Øllet i sin Tid, den Gang Ølskatten skulde sættes til 10 Kr., det var en Fejltagelse, at der blev lagt paa, den Gang Skatten blev forhøjet fra 7 til 9 Kr., fordi der allerede var lagt paa fra 18 til 25, da Skatten blev forhøjet til 7 Kr. Men det er Bevis paa, at Ølprisen virkelig var baseret paa 10 Kr.; som Loven af 1891 forudsatte. Det vil erindres, at da Ølskatten blev vedtaget i 1891, forudsattes det, at i 1895, da Alderdomsunderstøttelsesloven skulde træde i fuld Kraft, skulde Ølskatten stige fra 7 til 10 Kr.; men i to Aar, nemlig fra 1895 til 1897, blev der fra Lovgivningsmagtens Side netop skænket Ølbryggerne det store Beløb, som Forskellen mellem Skatten var. Der blev altsaa skænket dem 3 Kr., som de forud have lagt paa for hver Td. Øl, og det er mange Penge, og jeg synes derfor, at der kunde være Rimelighed i, at Skattebeløbet nu ikke blev

afrundet nedad, hvad det faktisk vil blive efter det, der her foreligger.

Selv om den højtærede Minister end maaske skulde have staaet vakkende overfor denne Sag i Landstinget og ikke have tillagt dette Hensyn en saa stor Betydning, som jeg mener det har, tror jeg dog, vi skulde være noget varsomme med at afrunde nedad i disse Tider, naar der er Tale om at paalægge en Skat, som i Virkeligheden ikke bliver den ringere stillede Del af Befolkningen til Besvær. Og paa den anden Side have vi ikke nødig at være bange for, at den Industri, som her er Tale om, ikke vil kunne bære den. Den kan jo altid lægge lidt paa, hvis det kniber, de kunne jo dreje lidt med Skruen overfor Forbrugerne, det bliver ikke mere, end de kunne være tjente med det alligevel. Efter den Stilling — jeg kan gerne sige sørgelige Stilling, — hvori hele vort Finansvæsen i Øjeblikket befinder sig, synes jeg, man skulde være varsom med at afrunde nedefter. Tiden opfordrer ikke til dette, men opfordrer tværtimod til, naar vi kunne skaffe en lille Indtægt for Statskassen, da at gøre det, hvis det kan ske, uden at det i Virkeligheden falder nogen til Byrde. Selv om Ølbryggerne skulde lide et lille Tab derved, have de saa vist fortjent det i Fortiden, saa der er ingen Fare for, at man her vil gaa nogen for nær. Jeg kan derfor tiltræde de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører for Flertallet (Carl Hansen, Præstø Amts 5te Valgkreds) og det ærede Medlem fra Nyborg, og anbefale det høje Ting at stemme for det Forslag, som i sin Tid blev forelagt i Landstinget af den højtærede Finansminister.

**Finansministeren (Brun):** Man har forekastet mig de Udtalelser, jeg er fremkommen med oppe i Landstinget. Det er muligt, at mine Udtalelser deroppe ikke have været saa bestemte, som de under andre Forhold vilde have været. Grunden dertil er formodentlig den, at Lovforslaget ikke er udarbejdet i den Tid, jeg har været Finansminister. Jeg har modtaget det fra Finansministeriet, som det forelaa. Man nærer som bekendt ikke samme Interesse for andres Børn som for sine egne.

Noget tror jeg nok, at mine Udtalelser ere blevne misforstaaede. Naar jeg har sagt, at de 133,000 Kr. ikke spillede nogen større Rolle overfor Statskassen, maa jeg dertil føje, at det i denne Sag ikke spil-